

การปกครอง

ประเทศพม่าในปัจจุบันมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุข หลังจากที่มีการปกครองโดยรัฐบาลทหารมาเป็นเวลานาน โดยมีการเลือกตั้งในวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ก่อนหน้านั้นมีเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความระส่ำระสายทางการเมืองมากมาย ตั้งแต่การล้มการเลือกตั้งของพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อ ประชาธิปไตย หรือ NLD (National League for Democracy) ของนางออง ซาน ซูจี จนทำให้พรรคนี้ต้องยุบลงไปและมีการแต่งตั้งพลเอกเต็งเส่งเป็นประธานาธิบดี

การได้รับเอกราชของประเทศพม่า

ประเทศพม่าในอดีตนั้นอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศอังกฤษอังกฤษมาเป็นเวลายาวนาน เนื่องจากประเทศอังกฤษไม่พอใจประเทศพม่า พ.ศ. 2368 ซึ่งพม่าเพิ่งได้รับชัยชนะจากการบุกเข้าโจมตีแคว้นอัสสัมซึ่งเป็นหนึ่งในเขตการปกครองของประเทศอังกฤษ นอกจากนี้ชนกลุ่มน้อยทั้งหลายไม่พอใจประเทศเนื่องจากพม่าเข้าไปรุกรานจึงยุยงให้อังกฤษทำสงครามกับพม่ารวมทั้งความสัมพันธ์ทางการทูตของอังกฤษกับพม่าก็เกิดปัญหาเนื่องจากระเบียบวิธีในการติดต่อสื่อสารกัน ประกอบกับการเล็งเห็นความไม่เท่าเทียมกันเรื่องสิทธิในการทำการค้า อังกฤษพยายามที่จะเข้าไปตั้งสถานีการค้ากับพม่าหลายครั้ง แต่ทำไม่สำเร็จ ส่วนประเทศฝรั่งเศสกลับทำได้ ทำให้ประเทศอังกฤษไม่พอใจอย่างมากจึงประกาศสงครามกับพม่าในที่สุด

ทั้งสองประเทศทำสงครามกันถึง 3 ครั้ง และอังกฤษได้รับชัยชนะ เข้ายึดครองส่วนต่างๆของประเทศพม่าได้ พม่าพยายามขอร้องให้ทางฝรั่งเศสช่วยเหลือ แต่ทำไม่สำเร็จ เพราะฝรั่งเศสมีความสนใจประเทศเวียดนามกับกัมพูชามากกว่า แม้ว่าทางพม่าจะเสนอผลประโยชน์มากมายให้ฝรั่งเศสก็ตาม

ในที่สุดอังกฤษก็ยึดพม่าเป็นอาณานิคมและรวมพม่าเข้ากับประเทศอินเดีย โดยเนรเทศกษัตริย์พระนามว่า พระเจ้าธีบอไปอยู่ที่ประเทศอินเดีย หลังจากนั้นพม่าก็ไม่มีกษัตริย์ขึ้นปกครองอีก

เลย ต่อมาในช่วงปี พ.ศ.2480 ประชาชนชาวพม่าไม่ต้องการอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษอีกต่อไป เนื่องจากประเทศได้รับการพัฒนาเพราะมีการศึกษาเข้าไปถึงหมู่ประชาชน ทำให้ประชาชนมีความรู้มากขึ้น จึงร่วมกันต่อต้านอังกฤษด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ห้ามชาวอังกฤษเข้าไปในสถานที่ทางศาสนาโดยไม่ได้ถือครองเท่า

นักศึกษาชาวพม่าได้ตั้งกลุ่มของตนเองเพื่อเรียกร้องอิปไตยให้กับประเทศของตนเองโดยตั้งชื่อกลุ่มว่า “ตะขิ่น” ซึ่งมีความหมายว่า “นาย” กลุ่มนี้ได้ชักชวนบรรดาประชาชนให้สนับสนุนและได้รับการยอมรับจากคนทั่วไป จนมีอำนาจไปเจรจากับทางอังกฤษได้ ต่อมาในสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นได้เข้ายึดครองพม่าได้สำเร็จ และบอกว่าจะช่วยให้พม่าเป็นเอกราชแต่นายองซานซึ่งเป็นผู้นำกลุ่มตะขิ่นไม่เชื่อใจญี่ปุ่น ได้แยกตัวจากกลุ่มมาตั้งกลุ่ม Anti Fascist People’s Freedom League (AFPFL) และร่วมมือกับอังกฤษ ทำให้หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงคราม อังกฤษจึงเข้ามาปกครองพม่าดังเดิม

ต่อมาองซานได้เข้าไปเจรจากับอังกฤษ เพื่อขอปกครองพม่า และเขาทำได้สำเร็จ จึงได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้น กลุ่มขององซานได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง แต่แล้วเขาและรัฐมนตรีอีก 8 คนกลับถูกลอบสังหาร ทำให้นายอู๋เข้ามาจัดการร่างรัฐธรรมนูญและเจรจาเพื่อสร้างเอกราชให้กับพม่าได้สำเร็จ ทำให้เขาได้เป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ.2490

หลังจากการประกาศเอกราช ก็เกิดความแตกแยกทางการเมืองของกลุ่มชนหลายกลุ่มเพราะว่านายอู๋เข้าไปฟื้นฟูศาสนา ทำให้พระมีบทบาททางสังคมมากขึ้น จนเกิดการต่อต้านอีกทั้งเศรษฐกิจก็ตกต่ามนายอู๋จึงเชิญนายเนวินขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรีแทน เมื่อนายเนวินขึ้นปกครองประเทศก็สามารถแก้ปัญหาของประเทศได้ทั้งการเมืองและเศรษฐกิจ นายอู๋จึงกลับเข้ามารับตำแหน่งต่ออีกครั้งจากการคืนอำนาจของนายเนวิน แต่แล้วรัฐบาลของนายอู๋ก็บริหารประเทศล้มเหลวจึงถูกทำการรัฐประหาร ทำให้นายเนวินได้กลับขึ้นมาบริหารประเทศอีกครั้ง ซึ่งรัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลทหาร มีประชาชนมากมายที่ไม่พอใจออกมาเรียกร้องประชาธิปไตย แต่รัฐบาลของนายเนวินก็ยังคงปกครองได้อย่างยาวนาน โดยใช้ระบอบสังคมนิยม และไม่ยอมรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ รวมทั้งปิดหูปิดตาจากข่าวสารต่างๆอีกด้วย

รัฐบาลทหารได้จับนางอง ซาน ซูจี บุตรของนายพลองซานผู้นำกลุ่ม AFPFL เพื่อป้องกันไม่ให้มีการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยอีกครั้ง แต่ต่อมาองซานได้รับการปล่อยตัวเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 หลังการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ทำให้ประเทศพม่ามีการปกครองแบบประชาธิปไตยระบอบประธานาธิบดี